

முதல் வாசகம் : 2 கொரிந்தியர் 3 : 4 – 11

சகோதரர் சகோதரிகளே கிறிஸ்துவின் வழியாய் நாங்கள் கடவுள்மேல் வைத்துள்ள உறுதியான நம்பிக்கையால்தான் இவ்வாறு சொல்லுகிறோம். நாங்களே செய்ததாக எதன்மேலும் உரிமைபாராட்டிக் கொள்ள எங்களுக்குத் தகுதி இல்லை. எங்கள் தகுதி கடவுளிடமிருந்தே வருகிறது. அவரே புதிய உடன்படிக்கையின் பணியாளராகும் தகுதியை எங்களுக்குத் தந்தார். அவ்வடன்படிக்கை, எழுதப்பட்ட சட்டத்தைச் சார்ந்ததல்ல தூய ஆவியையே சார்ந்தது. ஏனெனில் எழுதப்பட்ட சட்டத்தால் விளைவது சாவு. தூய ஆவியால் விளைவது வாழ்வுகற்களில் பொறிக்கப்பட்ட அச்சட்டம் சார்ந்த திருப்பணி சாவை விளைவிப்பதாயிருந்தும் அது மாட்சியுடன் அருளப்பட்டது. விரைவில் மறையவேண்டியதாயிருந்த அம்மாட்சி மோசேயின் முகத்தில் இஸ்ரயேல் மக்கள் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு ஒளிவீசியது. அதுவே அப்படியிருந்தது என்றால் தூய ஆவிசார்ந்த திருப்பணி எத்துணை மாட்சி பொருந்தியதாயிருந்தது என்றால் விடுதலைத் தீர்ப்பு அளிக்கும் திருப்பணியே இத்துணை மாட்சி பொருந்தியதாயிருந்தது என்றால் விடுதலைத் தீர்ப்பு அளிக்கும் திருப்பணி எத்துணை மாட்சி நிறைந்ததாயிருக்கும்! அன்றைய மாட்சியை ஒப்புயர்வற்ற இன்றைய மாட்சியோடு ஒப்பிட்டால் அது மாட்சியே அல்ல. மறையப்போவது மாட்சி உடையதாயிருந்தால் நிலையாக இருப்பது எத்துணை மாட்சி மிகுந்ததாயிருக்கும்!

பதில்பாடல் : நம் கடவுளாகிய ஆண்டவரே தூயவர்.

நற்செய்தி : மத்தேயு 5 : 17 - 19

அக்காலத்தில் இயேசு தம் சீடரை நோக்கிக் கூறியதாவது : ”திருச்சட்டத்தையோ இறைவாக்குகளையோ நான் அழிக்க வந்தேன் என நீங்கள் எண்ண வேண்டாம் அவற்றை அழிப்பதற்கல்ல, நிறைவேற்றுவதற்கே வந்தேன்.” விண்ணும் மண்ணும் ஒழிந்து போகுமுன் திருச்சட்டம் யாவும் நிறைவேறும். அதன் ஒரு சிற்றெழுத்தோ ஒரு புள்ளியோ ஒழியாது என உறுதியாக உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். எனவே, இக்கட்டளைகளில் மிகச் சிறியது ஒன்றையேனும் மீறி அவ்வாறே மக்களுக்கும் கற்பிக்கிறவர் விண்ணரசில் மிகச்சிறியவர் எனக்கருதப்படுவார். இவையனைத்தையும் கடைப்பிடித்துக் கற்பிக்கிறவரோ விண்ணரசில் பெரியவர் எனக் கருதப்படுவார் “என்றார்.”

தியானம்: “வாக்கு மனிதர் ஆனார், நம்மிடையே குடிகொண்டார்” (யோவா.1:14). திருச்சட்டத்தின் மனித உருவே ஆண்டவர் இயேசுக்கிறிஸ்து. இஸ்ராயேல் மக்களை தமக்கெனத் தேர்ந்து கொண்ட கடவுள் அவர்களுடைய வாழ்வை நெறிப்படுத்த மோசீஸ் வழியாகக் கொடுத்ததே பத்துக் கட்டளைகள். இந்தப் பத்துக் கட்டளைகளும் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளாக திருச்சட்டங்களாக உருமாற்றும் பெறுகின்றது. திருச்சட்டத்தின் மூலமாக கடவுள் தமக்கெனத் தூயமக்களினத்தை உருவாக்க திருவுளம் கொண்டார். அதனால் இறைவாக்கினர்கள், நீதித்தலைவர்கள், அரசர்கள் என பலவகைகளில் முற்காலத்தில் நம் முதாதையர்களிடம் பேசிய கடவுள், இவ் இறுதி நாட்களில் தம் மகன் வழியாக நம்மிடம் பேசினார் (எபி.1:1) என்றும் அவர் வழியாக தமக்கென தூய மக்களினத்தை உருவாக்கினார் (எபே.1:4) என்றும் விவிலியத்தில் நாம் வாசிக்கின்றோம். பழைய ஏற்பாட்டின் திருச்சட்டத்தின் நிறைவாக ஆண்டவர் இயேசு இந்த உலகிலே வாழ்ந்து முன்மாதிரி காட்டினார். எனவேதான் “கடவுளை யாரும் என்றுமே கண்டதில்லை தந்தையின் நெஞ்சத்திற்கு நெருக்கமானவரும் கடவுள் தன்மை கொண்டவருமான ஒரே மகனே அவரை வெளிப்படுத்தினார்” (யோவா.1:18) என நாம் வாசிக்கின்றோம். வாழ்வுக்கு ஊற்றான இயேசுவை (தி.பணி.3:15) நம்பி, அவரை நமது வாழ்வின் மௌனியாவாக அதாவது அவரை நம் சொந்த மீட்பராகவும், நம்மை ஆளுகின்ற ஆண்டவராகவும் ஏற்று வாழும்போது நாம் கடவுளுடைய பரிசுத்தத்திலும், அவருடைய சுவிகார பிள்ளைகளாகவும் மாற முடியும். எனவேதான் ஆண்டவர் இயேசு கூறினார், “வழியும் உண்மையும் வாழ்வும் நானே. என் வழியாய் அன்றி எவரும் தந்தையிடம் வருவதில்லை” (யோவா.14:6) என்று. நம் விண்ணகத்தந்தையின் விருப்பமும் ஏக்கமுமாக இருப்பது என்னவென்றால் நம் ஆண்டவர் இயேசுவை விசுவசித்து அவரது போதனைகளை நம் வாழ்வாக்கி அவருக்குரிய தூய மக்களினமாக நாம் உருவாக வேண்டும் என்பதே.